

Ryhmä: 8

FCI:n numero: 314
Hyväksytyt: FCI 19.01.2011
Kennelliitto 10.1.2012

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

KOOIKERHONDJE
(NEDERLANDSE KOOIKERHONDJE)
Alkuperämaa: Alankomaat

1/5

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS: Seura- ja metsästyskoira, jota käytetään sorsien houkutteluun

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 8 noutajat, ylösajavat koirat ja vesikoirat, alaryhmä 2 ylösajavat koirat
Käyttökoetulosta ei vaadita.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Rodun elvyttämisen aloitti paronitar Van Hardenbroek van Ammerstol toisen maailmansodan aikaan, vuonna 1942. Hän antoi kuvan tarkoittamastaan koirasta kulkukauppiaille ja pyysi tätä etsimään sentyyppisiä koiria. Friisinmaan alueella olevalta maatilalta kulkukauppias löysi nartun, joka nykyään tunnetaan nimellä Tommy ja josta tuli rodun kantaemä. Hollannin Kennelliitto Raad van Beheer hyväksyi rodun alustavasti vuonna 1966, ja se tunnustettiin virallisesti vuonna 1971. Kooikerhondjea käytetään edelleenkin apuna sorsanpyynnissä, missä sen tehtävänä on houkutella linnut ansaan iloisesti huiskivalla hännällään; se ei itse pyydystä lintuja. Koira liikkuu rauhallisesti ansan sermien välissä herättääkseen lintujen uteliaisuuden ja houkutellakseen ne pitemmälle ansakäytävään. Siellä ne vangitaan ansoilla joko käytettäväksi ruoaksi tai rengastettavaksi lintutieteellisiin tutkimuksiin.

YLEISVAIKUTELMA: Kooikerhondje on pieni metsästyskoira, joka on rakenteeltaan sopusuhtainen ja mittasuhteiltaan lähes neliömäinen. Se on väriltään oranssinpunaisen ja valkoisen kirjava. Se liikkuu ryhdikkäästi, ja liikkeessä sen hyvin hapsuttunut häntä heiluu selkälinjan tasalla tai sen yläpuolella. Korvien kärjessä on luonnostaan mustaa karvaa, ns. korvakorut. Koira esitetään luonnollisena ja trimmaamattomana.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Olkanivelen kärjestä istuinluun kärkeen mitattuna runko voi olla hieman säkäkorkeutta pitempi. Kallo-osa ja kuono-osa ovat suunnilleen yhtä pitkät.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Vilkas ja ketterä, itsevarma, riittävän sinnikäs ja sisukas, hyväluonteinen ja valpas, ei kuitenkaan äänekäs. Uskollinen, ystävällinen ja reipas.

Muulloin kuin metsästysaikana koiraa voidaan käyttää tuhoeläinten pyydystämiseen, ja siksi sen tulee olla innokas, nopea ja sinnikäs. Se on aito metsästyskoira, tarkkaavainen ja tarmokas, innokas työskentelemään ja luonteeltaan iloinen.

PÄÄ

Kohtuullisen pitkä, sopusuhtainen, sulava- ja puhdaslinjainen.

KALLO-OSA:

Kallo: Riittävän leveä, hieman pyöristynyt.

Otsapenger: Sivulta katsoen selvästi erottuva, mutta ei liian syvä.

KUONO-OSA:

Kirsu: Musta ja hyvin kehittynyt.

Kuono: Ei liian syvä sivulta katsottuna, hieman kiilamainen. Ylhäältä katsottuna ei liian voimakkaasti kapeneva; silmien alta täyteläinen.

Huulet: Mieluiten hyvin pigmentoituneet, tiiviit, eivät riippuvat.

Leuat / hampaat: Leikkaava purenta, täysi hampaisto. Tasapurenta sallitaan mutta se ei ole toivottava.

Silmät: Mantelinmuotoiset ja tummanruskeat. Ilme on ystävällinen ja valpas.

Korvat: Keskkokoiset, kiinnittyneet hieman kirsusta silmäkulmaan vedetyn linjan yläpuolelle. Korvat riippuvat poskenmyötäisinä ilman taitetta. Korvat ovat pitkähapsuiset, mustat korvankärjet ("korvakorut") ovat erittäin toivotut.

KAULA: Lihaksikas ja kuiva, riittävän pitkä.

RUNKO:

Ylälinja: Sulava.

Selkä: Vahva ja suora, melko lyhyt.

Lanne: Riittävän pitkä, leveä ja lihaksikas.

Lantio: Hieman laskeva ja riittävän leveä. Lantion pituuden tulisi olla 1,5 x lantion leveys.

Rintakehä: Kyynärpäihin ulottuva; kylkiluut ovat riittävästi kaareutuneet. Riittävästi kehittynyt eturinta.

Alalinja ja vatsa: Vatsaviiva hieman nouseva.

HÄNTÄ: Kiinnittynyt rungon ylälinjan jatkoksi, asennoltaan selän tasolla tai lähes pystyssä (iloinen häntä). Häntä on runsashapsuinen ja siinä on valkoinen töyhtö. Viimeinen häntänikama ulottuu kintereeseen.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Lavat: Riittävän viistot, jotta kaulan ja selän linjat liittyvät sulavasti yhteen.

Olkavarret: Hyvin kulmautuneet, lapaluun kanssa yhtä pitkät.

Kyynärpäät: Tiiviisti rungonmyötäiset.

Kyynärvarret: Suorat ja yhdensuuntaiset, hyväluustoiset, sopivan pituiset.

Välikämmenet: Voimakkaat ja hieman viistot.

Etukäpälät: Pienet, hieman soikeat, tiiviit, eteenpäin suuntautuneet.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Hyvin kulmautuneet, takaa katsottuna pystysuorat ja yhdensuuntaiset. Hyväluustoiset.

Reidet: Lihaksikkaat.

Sääret: Yhtä pitkät kuin reidet.

Kintereet: Matalat.

Takakäpälät: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Yhdensuuntaiset, sulavat ja joustavat. Etuaskel ulottuu pitkälle eteen ja takaraajan työntö on tehokas.

KARVAPEITE

Karva: Keskipitkää, hieman laineikasta tai suoraa, sileää. Karva on pehmeää ja aluskarva runsasta.

Eturaajoissa tulee olla kohtuulliset hapsut, jotka ulottuvat ylhäältä ranteeseen. Takaraajoissa tulee olla suhteellisen pitkähapsuiset housut, hapsuja ei ole kinnerniveleen alapuolella. Päässä, raajojen etupuolella ja käpälissä karvan tulee olla lyhyttä. Hännän alapuolella tulee olla riittävän runsas hapsutus. Kurkussa ja eturinnassa karva on pitempää. "Korvakorut" (pitkät mustakärkiset korvakarvat) ovat erittäin toivottavat.

Väri: Selvärajaiset puhtaan oranssinpunaiset läiskät valkoisella pohjalla, joskin raajoissa hyväksytään muutamia pieniä pilkkuja. Oranssinpunaisen värin tulee olla vallitseva. Oranssinpunaiseen sekoittuneet muutamit mustat karvat ja lievä pilkullisuus hyväksytään mutta ne eivät ole toivottuja.

Pään kuviointi: Selkeä valkoinen otsapiirto, joka ulottuu kirsuun. Oranssinpunaista väriä tulee olla poskissa ja silmien ympärillä. Liian kapea tai leveä otsapiirto ja vain osittain värilliset posket eivät ole toivottuja. Hännässä sallitaan musta häntä-rengas kohdassa, missä väri muuttuu oranssinpunaisesta valkoiseksi.

KOKO:

Ihannesäkäkorkeus: Urokset 40 cm, nartut 38 cm. Ihannekorkeuden ylitys 2 cm:llä tai alitus 3 cm:llä hyväksytään.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin sekä sen kykyyn toimia perinteisessä käyttötarkoituksessa.

- Liian pienet korvat
- Puolipystyt, "lentävät" korvat.
- Kiertyvä häntä.
- Korkea etuaskel (hackney).
- Kihara tai silkinen karva.
- Runsaat mustat karvat sekoittuneena oranssinpunaiseen.
- Liiallinen pilkullisuus.
- Koko ei sallituissa rajoissa.

VAKAVAT VIRHEET:

- Pelokas käytös.
- Selvä matalaraajaisuus, virheelliset mittasuhteet.
- Herasilmä.
- Ylä- tai alapurenta.
- Liian lyhyt häntä, joka ei ulotu kinnerniveleen.
- Osittain tai kokonaan valkoiset korvat.
- Valkoista toisen tai molempien silmien ympärillä.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus.
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen.
- Mustavalkoinen tai kolmivärinen väritys.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.